

them myself; a. fr.—2) *the better, the right conduct*. Lam. R. introd. (R. Abba 2) היה מוזרין לבי . . . היאר המאר the light in it (the Law) would have led them back to the right way. Snh. 101^b; a. fr.

מוֹמֵת, מוֹמֵת f. (b. h.; v. מוֹט 1) *a small barrow*. Bets. III, 3 (25^a), v. מוֹט.—2) *pl. מוֹמֵת bands of a yoke; yoke*. Tanh. B'shall. 23 ודיי מ' ומרכבוה וכו' the yokes and the chariots ran (of themselves) &c.—*3) *balances*. Pesik. B'shall., p. 82^a במטה ראמיטין ארמיט להון להון Ar. with the balance with which they weighed, weighing was done to them; [Ar.: as they made others sink, so were they made to sink (v. מוֹט); oth. opin.: 'וכ' במטה with the staff with which they struck, were they struck].

מוֹפֵת f. (b. h. מִשָּׁה; נָטָה) [*bend*], *the radial bone of a bird's wing*. Tanh. Thazr. 8; ed. Bub. 10 (ref. to Is. VIII, 8) הוּו וכו' the radial bone of a chicken is one sixtieth portion of its wings; [Rashi to Is. l. c. quotes מוֹפֵת, *pl.*]; Midr. Till. to Ps. LXXIX, beg.; Yalk. Is. 279.

מוֹפֵת *reclining*, v. נָטָה.

מוֹמֵלֵא, מוֹמֵלֵא v. מוֹמֵלֵא.

מוֹמֵנֵא, Gen. R. s. 44 some ed., v. מִלְכֵי.

מוֹמֵרְתֵי* m. pl. (מֵרְד) *business* (?), an adaptation of the name of a *Persian festive season and fair*. Ab. Zar. 11^b (Ms. M. מוֹמֵרְתֵי; Y. ib. I, 39^c, a Median festival, מוֹמֵרְתֵי; Ar. מסרדי).

מוֹמֵרְתֵי, read: מוֹמֵרְתֵי.

מוֹרֵי m. pl. = מוֹרֵי, *water*. Targ. Ps. I, 3; a. fr.—Targ. II Esth. III, 3 מוֹרֵי (ed. Lag. מוֹרֵי *its waters*); Targ. Is. LVIII, 11; Targ. Jer. XV, 18; a. fr.—מוֹרֵא *her (its) waters*. Ib. L, 38; a. e.—Targ. Is. XIX, 10 מוֹרֵא (Var. ed. Lag. מוֹרֵא) read מוֹרֵא = מוֹרֵא—Y. Erub. X, 26^c מוֹרֵי דלא יהון מוֹרֵי דלא יהון מוֹרֵי—Y. Pes. III, beg. 29^d; a. e.

מוֹרֵי (b. h.) *to be crushed; to be low, sink; to be poor*. Tanh. B'har 3 בעיגורו של שמך because he sank into sins.—V. מִקֵּה.

Hif. מוֹרֵי 1) same. Mekh. B'shall., Amal., s. 1 כשדוּא חוֹרֵי מוֹרֵי ידוּי עוֹרֵרֵי יִשְׂרָאֵל לְחַמֵּיךָ וכו' when he (Moses) let his hands sink, (it intimated) that Israel is destined to sink in the knowledge of the words of the Law to be given through his hands; Tanh. B'shall. 27.—2) *to lower, let sink*. Ib., v. supra.—Sifré Num. 90 באן הקב"ה ממיד ומשה מגבירה וכו' here the Lord lowers (his anger) and Moses raises (is more angry), but when the golden calf was made, the Lord raised, and Moses lowered (tried to soften his anger); Yalk. Num. 735 מוֹרֵי (fr. מוֹרֵי).

Nif. מוֹרֵי, part. מוֹרֵי; f. מוֹרֵי; pl. מוֹרֵי. *low*. Kil. IV, 7 מוֹרֵי lower than ten handbreadths. Ruth R. to III, 3 in the lowest part of the city. Y. Maas. Sh. V, end, 56^d; Y. Sot. IX, 24^a bot. מוֹרֵי in a low voice, opp. גבוה. Ber. 10^b. Sifré Num. 58. Ib. 83, v. מוֹרֵי. Ab. V, 19 מוֹרֵי a lowly spirit, v. מוֹרֵי.—Cant. R. to IV, 4 מוֹרֵי the lower mountains; a. fr.

מוֹרֵי ch. same, 1) *to decline, sink*. Targ. Y. II Ex. XII,

42. Targ. Hab. III, 6; a. e. (v. מוֹרֵי).—2) *to become soft*. Snh. 95^a מוֹרֵי ארעא וכו' the ground under him became soft.—3) (denom. of מוֹרֵי) *to lay under, make a bed*. Targ. Ps. OXXXIX, 8.—Pes. 49^a רבֵי מוֹרֵי רבֵי one who lays under (his cloak) and lies down (at any place, a shiftless person). Taan. 6^b; Ber. 59^a (prov.) מוֹרֵי שקיך וגו' . . . מוֹרֵי בבי . . . מוֹרֵי כר מפרח בבי . . . מוֹרֵי שקיך וגו' (in the morning), lay down thy bag, ass-driver, and sleep (do not export, for provisions will be cheap); a. e.—Part. מוֹרֵי, מוֹרֵי. B. Mets. 84^b מוֹרֵי ליה וכו' (Rashi: מוֹרֵי; Var. מוֹרֵי, v. Rabb. D. S. a. l. note 1) they spread for him sixty mattresses. Taan. 21^b bot. מוֹרֵי Ar. (ed. מוֹרֵי), v. מוֹרֵי.—V. מוֹרֵי.

Af. מוֹרֵי 1) *to lower*. Targ. Ps. CXIII, 6 מוֹרֵי Ms. (ed. מוֹרֵי, מוֹרֵי; h. text המשפילי).—2) *to make soft, crush*. Ib. XLIV, 20 (h. text מוֹרֵי).—3) *to lay under, make a bed*. Targ. Job XLI, 22 (h. text מוֹרֵי).

מוֹרֵי m. (preced. 2) *a soft, spongy substance, hackled wool, rag, lint &c.* Sabb. VI, 5 שבוּאנוּ מוֹרֵי wool in her ear (to resorb running pus); מ' שבסנדלה מ' in her shoes (to soften them). Ib. 184^b מ' רבש וכו' a dry compress or dry sponge. Tosef. Nidd. II, 6 מוֹרֵי מוֹרֵי insert a resorbent (to prevent conception); a. fr.—*Pl.* מוֹרֵי. B. Kam. X, 10 שחכרוב מ' וכו' the lumps (of threads) which the washer takes out (of the trough). Tosef. ib. XI, 12; 13. Neg. XI, 12; a. fr.—[מִקֵּה, מוֹרֵי, v. מוֹרֵי].

מוֹרֵי m. (רַבֵּי) *evidence*, v. מוֹרֵי.

מוֹרֵי, v. מוֹרֵי.

מוֹרֵי, v. מוֹרֵי.

מוֹרֵי f. (μῶρα) *machine for lifting weights, wheel-work*. Yoma III, 10 מוֹרֵי מ' לכוּר מ' עשה מ' לכוּר מ' into the well; Tam. III, 8. Kel. XVIII, 2 (ed. Dehr. מוֹרֵי). Tosef. Par. III (II), 9 מוֹרֵי מ' הוֹרֵי מ' if one slaughters by means of a machine; a. e.

מוֹרֵי ch. (pl. form) same, *rollers*. Targ. II Esth. I, 2.—V. מוֹרֵי.

מוֹרֵי m. (בְּנֵי) *storage*. Tosef. Ab. Zar. VIII (IX), 1 מוֹרֵי אלו עשויוֹר לכוּר (vessels) are made for storage; (Ab. Zar. 74^b מוֹרֵי לקיוֹר Ms. M.).

מוֹרֵי m. (denom. of מוֹרֵי) *revenue farmer, publican, custom-collector* (considered a robber in Jewish law). B. Kam. 113^a מוֹרֵי לוי קרצבה מ' a publican who is not limited by legal stipulations; מ' מוֹרֵי מ' a self-constituted collector. Ab. Zar. 39^a; Bekh. 30^b bot. מ' קשרי מ' the publican's knots (seals or written receipts); a. e.—*Pl.* מוֹרֵי. B. Kam. X, 2 מ' מ' if publicans took away his ass and gave him one taken from somebody else. Ib. 1; Tosef. ib. X, 22 מ' מ' the treasury of the publicans. Ned. III, 4; Tosef. ib. II, 2, v. מוֹרֵי. Sabb. VIII, 2 מ' קשר מ' . . . paper large enough to write on it a tax-receipt (v. supra). Shebu. 39^a מ' מ' . . . מ' מ' there is no family in which there is a publican, whose members may not all be considered as publicans (in Jewish law); a. fr.

מִדְּבַר אֶתְרָא, v. מִדְּבַר אֶתְרָא.

מִדְּבַר יוֹרֵר, v. מִדְּבַר יוֹרֵר.

מִדְּבַר יוֹרֵר f. (מִלֵּי) stuffing, stuffed meat. Pes. 74^a דָּהָר מִן (Ms. M. 2 מִדְּבַר יוֹרֵר, v. Rabb. D. S. a. l. note 50) a roasted lamb stuffed with raw and unsalted meat; ib.^b.

מִדְּבַר יוֹרֵר, pl. of מִדְּבַר יוֹרֵר a. of מִדְּבַר יוֹרֵר.

מִדְּבַר יוֹרֵר, v. מִדְּבַר יוֹרֵר.

מִדְּבַר יוֹרֵר, v. מִדְּבַר יוֹרֵר.

מִדְּבַר יוֹרֵר, v. מִדְּבַר יוֹרֵר.

מִדְּבַר יוֹרֵר, v. מִדְּבַר יוֹרֵר.

מִדְּבַר יוֹרֵר m. (b. h. מִלְּךָ) Molekh, the fire-god of the Canaanites and others. Snh. VII, 7 'עַד שִׁמְסוֹר לְמִי וְכִי'... he who dedicates a child to M., is not punishable until he surrenders it to M. and passes it through fire. Ib. 64^a מִן לְאֵי עֲבוֹתָם דְּרִי'א the Mishnah speaks first of idolatry (in general) and then of M.; מִן לְאֵי עֲבוֹתָם דְּרִי'א (sub. עֲבוֹתָם) the Molekh worship is not included in general idolatry. Tosef. ib. X, 5 'וְאִדְרֵי וְכִי' whether he passes his son through fire for M. or for any other idol, he is equally punishable; Snh. l. c. Ib. כָּל מִן... מִפְּנֵי מִדָּה why does the Torah use the expression Molekh (when meaning any idol)? Whatever people make their ruler (מִלְּךָ); Y. ib. VII, 25^c top. Bab. ib. l. c. מִן עֲרִיאִי an improvised object of worship (a stone, piece of wood &c.); a. fr.

מִדְּבַר כְּנָא m. (מִלְּךָ) counsel. Targ. Y. I Num. XXI, 29. מִדְּבַר כְּנָא.

מִדְּבַר לָא, v. מִדְּבַר לָא.

מִדְּבַר לָא f. (v. מִדְּבַר II) mule. Targ. II Chr. XXXIII, 13. —Ib. II מִדְּבַר לָא (pl. constr., used as sing.).—Targ. Y. Ex. XIV, 7 מִדְּבַר לָא team of mules.—Pl. מִדְּבַר לָא, v. supra; ib. מִדְּבַר לָא, corr. acc.).—Y. Ber. VIII, 12^b ed. Lehm. (ed. מִדְּבַר לָא, corr. acc.). Y. Taan. III, 66^c top.

מִדְּבַר m. (b. h.; = מִדְּבַר; v. מִדְּבַר; cmp. פְּלוֹם) 1) something, anything. Ned. 66^b, v. מִדְּבַר.—Y. Kidd. III, 64^c bot. what is mamzer מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר? Something repulsive; Yeb. 76^b זֶר מִדְּבַר כְּרִיב the Law says mamzer which means anything repulsive (male or female); Sifré Deut. 248 מִדְּבַר מִדְּבַר (corr. acc.) whatever is in any way repulsive.—2) blemish. Bekh. V, 5, a. fr. מִן בְּעַל מִן having a blemish (unfit for the altar, for priestly service &c.). Ib. VI, 9, a. fr. מִן דְּרִי'א this is a legal blemish; מִן אִינְדָּה this is not &c.—Meg. 29^a, v. מִדְּבַר. B. Mets. 59^b וְכִי do not reproach thy neighbor with a fault which is also thine own; a. fr.—Pl. מִדְּבַר. Bekh. VI, 1 וְכִי these are the blemishes in consequence of which a first-born animal may be slaughtered (after the destruction of the Temple). Ib. 2 בְּלֶכֶן מִן בְּלֶכֶן a blemish in the white of the

eye is no blemish in the sense of the law. Ib. VII, 1 מִן פּוֹסְלִין וְכִי the above named blemishes, whether permanent or transitory, make also human beings unfit (for priesthood &c.); a. fr.—Denom. מִדְּבַר to become blemished, defective. Y. Shek. IV, 48^b וְהִקְדִּימִן וְהִקְדִּימִן they had redeemed them when they were without blemish, and they became blemished. Num. R. s. 12, end; Cant. R. to VI, 4 וְכִי וְכִי וְכִי and they have not become unfit for sacrifices on account of blemishes or old age &c., v. מִדְּבַר.—Y. Yoma II, 39^d מִדְּבַר הַקְּטָנָה frankincense which was extinguished is unfit for the altar.

מִדְּבַר מִדְּבַר ch. same. Targ. Job XI, 15. Targ. Lev. XXI, 17; a. fr.—Bekh. 35^a מִן דְּרִי'א is a blemish in the sense of the law. Gitt. 56^a מִן דְּרִי'א which according to our (Jewish) laws is a blemish (unfitting for the altar), but is not so according to their (Roman) ritual; a. fr.—Pl. מִדְּבַר. Snh. 5^b, v. מִדְּבַר II. Bekh. 36^b; a. fr.

מִדְּבַר מִדְּבַר m. (μῖμος) mimic actor, mime. Lam. R. to III, 13 וְכִי מִדְּבַר מִדְּבַר (Ar. מִדְּבַר, read מִדְּבַר) they bring a mime on the stage, his head shaved &c.; ib. introd. (R. Abbahu 6) מִדְּבַר (corr. acc.).—Pl. מִדְּבַר. Gen. R. s. 80, beg.—Cant. R. to VII, 9 מִדְּבַר מִדְּבַר (read: מִדְּבַר מִדְּבַר) tiftayê (Dan. III, 2) means the actors.

מִדְּבַר מִדְּבַר, v. מִדְּבַר h.

מִדְּבַר מִדְּבַר, v. next w.—[Sabb. 58^a, v. מִדְּבַר.]

מִדְּבַר מִדְּבַר m. (מִדְּבַר; cmp. τριτός, Lat. tritus) tried, skilled, expert, practical. Snh. 5^a; R. Hash. 25^b מִן לְרִבִּים recognized by the public as an experienced judge. Ib. מִן לְרִבִּים there can be no expert more popular than Moses was. Bekh. IV, 4 (28^b) מִן לְרִבִּים a lawyer approved by a court. Ab. Zar. 27^a top מִן לְרִבִּים a practical physician (that has a reputation at stake). Ib. מִן לְרִבִּים if he is a recognized practitioner. Sabb. VI, 2 מִן לְרִבִּים an amulet which is not issued by an approved person; ib. 53^b מִן לְרִבִּים an unapproved amulet; Tosef. ib. IV (V), 10 מִן לְרִבִּים of approved effect on human beings. Y. ib. VI, 8^b top מִן לְרִבִּים this amulet is approved.—Erb. V, 5 (58^b) מִן לְרִבִּים (Ms. O. מִן לְרִבִּים, v. Rashi a. l.) only one of the best of the expert class; (oth. opin. v. Bart. a. l.).—Gen. R. s. 30 מִן לְרִבִּים a righteous man and at the same time a practical man; a. fr.—Pl. מִדְּבַר מִדְּבַר. Snh. III, 1 (23^a) מִן לְרִבִּים (Bab. a. Y. ed. מִן לְרִבִּים, v. Rabb. D. S. a. l. note 1) men otherwise qualified and (or) authorized by the court; expl. ib. 23^a מִן לְרִבִּים if not disqualified (on account of kinship or bad conduct) they are to be considered as if they were authorized judges; a. e.—[מִדְּבַר מִדְּבַר, Sabb. 58^a, v. מִדְּבַר.]

מִדְּבַר מִדְּבַר m. pl. (מִדְּבַר) oath; imprecation, curse. Targ. O. Num. V, 21 (Y. מִדְּבַר מִדְּבַר). Targ. O. Lev. V, 1. Targ. I Kings VIII, 31 (not מִדְּבַר); a. fr.—B. Mets. 85^a מִן לְרִבִּים I swear, this (my desire) has been abandoned. Lev. R. s. 6 (prov.) מִן לְרִבִּים right or wrong, do not run the risk of an oath. Y. Ned. I, 37^a top, v. מִדְּבַר; a. e.

מוֹמְיָקָה m. ch. (a corrupt. of מוֹמְיָקָה) necklace, official badge, v. הוֹמְיָקָה. Y. Sabb. VI, 8^b top.

*מוֹמְיָתָא (prob. to be read סְמִימְיָתָא, or שְׂמִי) f. (v. סְמִימְיָתָא) a mite. Y. Sabb. I, 3^b דרישא מ' head-mite, דמניא clothes-mite.

מוֹמְסִין, pl. of מוֹמְסָא.

מוֹמְרָא m. (part. Hof. of מוֹר) 1) exchanged, v. מוֹר. — 2) converted, apostate, esp. mumar, an open opponent of Jewish law, non-conformist. [Our w. interchanges with מוֹמְרָא in eds. a. mss.] Hull. 4^b מ' ישראל מ' even a non-observant Israelite; Tosef. ib. I, 1 מ' מוֹמְרָא ed. Zuck. (Var. מ'). Hull. I. c. מ' לפרילוח מ' opposed to circumcision; מ' לאורו opposed to this one practice (of slaughtering according to ritual); ib. מ' לכל החורה כולה מ' is considered as a rebel against the entire Law; ib. מ' לז'א' accused of idolatry. Ib. 5^a מ' ומנסך וכו' expl. ib. מ' לנסך וכו' one accused of idolatrous libation &c. Erub. 69^a, v. ג'ילוי. Ab. Zar. 26^b מ' להכעיס וכו' מ' להכעיס וכו' if eating unslaughtered flesh (מ' לז'א') to gratify his appetite, he is called a mumar; if he does it in a spirit of defiance, he is called a min (heretic). Ib. (oth. opin.) מ' להכעיס נמי מ' even if in defiance, he is only a mumar; Hor. 11^a; a. v. fr.—Pl. מוֹמְרָא. Yalk. Lev. 434, quoted fr. Sifra Vayikra, N'dabah, ch. II, s. 2 (ed. משומדים).

מוֹמְרָא ch. same.—Pl. מוֹמְרָא. Targ. Y. Lev. I, 2.

מוֹמְרָא (מוֹרָא) f. (מוֹרָא, v. מוֹרָא; as to מוֹרָא emp. מוֹרָא fr. ירע. ירע) oath, imprecation, curse. Targ. Job XXXI, 30 מוֹרָא ed. Lag. (oth. ed. מוֹרָא). Targ. Ps. XXXVII, 22 מוֹמְרָא Ms. (ed. מוֹרָא). Targ. O. Num. V, 21 (ed. Amst. מוֹמְרָא). Targ. Ex. XXII, 10; a. fr.—B. Kam. 114^a מ' ליה אינורו נמי מ' they (the gentile courts), too, in the case of there being only one witness, administer an oath to him (the claimant). Pes. 118^b מ' ומוֹמְרָא ירהו חכי חכי (Ms. M. מוֹמְרָא ומוֹמְרָא חכי חכי v. Rabb. D. S. a. l. note) and thus they swear.—[Ned. I, 2 מוֹמְרָא, v. מוֹרָא.]

מוֹן (contr. of מוֹהוֹן) who? Targ. II Esth. VII, 5 מ' מוֹן (ed. Amst. מוֹן) whose son?

מוֹנָא pr. n. m. Mona; v. מוֹנָא III.

מוֹנְבָז pr. n. m. (Μονόβαζος) Mumbaz, 1) name of a King of Adiabene, and of one of his sons who embraced the Jewish faith (v. Jos. Ant. XX, 2, 1 sq.; B. J. II, 19, 2). Gen. R. s. 46.—Tosef. Peah IV, 18; Y. ib. I, 15^b bot.; B. Bath. 11^a. Yoma III, 10 (Ar. מוֹנְבָז). Men. 32^b; a. e.—2) name of a scholar. Tosef. Sabb. VIII (IX), 5; Sabb. 68^b; Yalk. Num. 749.

מוֹנְגִינִים (corr. מוֹנְגִינִים) m. (μονογενής) only child. Pesik. R. s. 10.

מוֹנְדָרוֹן, v. מוֹנְדָרוֹן.

מוֹנְהָי, v. מוֹנְהָי.

מוֹנְמָכִים m. (μνομαχος) gladiator. Y'lamd.

to Gen. XLIX, 1, quot. in Ar. עושה ויירדיוקי a gladiator makes no will (has nothing to dispose of; Yalk. Gen. 157 עבר; Gen. R., addit., ed. Wil. p. 376, Var. לוקר. (לוקר).

מוֹנְהָי, מוֹנְהָי, Lam. R. to I, 13, prob. to be read: מוֹנְהָי, v. מוֹנְהָי; v. מוֹנְהָי.

מוֹנְמָא, Gen. R. s. 44 some ed., v. מוֹנְמָא.

מוֹנְמָא, מוֹנְמָא f. (moneta) mint; coin, coinage. Ex. R. s. 5. Lam. R. to I, 1 (העיר) מ' look at this coin. Esth. R. end מ' שלו הולכה... כך מרדכי מ' וכ' as the King's coinage passed all over the country, so did his (Mordecai's) coinage &c.; and ומה מ' שלו and what was the legend of his coinage? Y. Snh. II, 20^b top... מ' עדיין מ'... (masc.) our lord Saul's coinage still exists (he is yet king; Midr. Sam. ch. XXIII מטבט). Ex. R. s. 15 מ' של אלוהיכם בטלה ושלכם קיימת 15 the coinage of your gods is abolished (the Egyptian gods are defeated), and shall your coinage remain (shall you continue to beget)?—Gen. R. s. 37 מ' של מצרים אינה אלא בים וכ' every stamp (names of the descendants) of Mitsrayim is marked with ים (the sea in which they were destined to perish): Ludim (as though) Lude-yam &c.; Yalk. Chr. 1073; a. fr.—Pl. מוֹנְמָא. Yalk. Gen. 62 [read:] מ' אינן אלא פסילין מ' כל מ'... אינן אלא פסילין מ' [read:] מ' יצאו לזכר מ' (not מוֹנְמָא) their coins (medals in their memory) were issued; a. e.—[Gen. R. s. 44, v. מוֹנְמָא.]

מוֹנְמָוֶן, v. preced.

מוֹנְמָוֶן, מוֹנְמָוֶן m. (μνομαχος, v. מוֹנְמָוֶן) necklace. Deut. R. s. 4 [read:] מ' ויהי כבלים אם עשית רצוני יהי מ' here is a necklace and here are chains; if thou doest my will, here is a golden necklace for thee; if not &c. Pesik. R. s. 29-30.—עשה הקב"ה... ענקים, Prov. I, 9) . . . מ' (not מוֹנְמָוֶן) the Lord made the letters of the Torah like necklaces and suspended them &c.

מוֹנְמָוֶן m. pl. (a comp. of מוֹר a. מוֹנָא; Versions vary, betw. מוֹנְמָוֶן, מוֹנְמָוֶן, מוֹנְמָוֶן) fish-brine, small fish in brine; in gen. brine. Keth. 60^b מ' וכו' דאכלה מ' a woman that eats monimé (during pregnancy) will &c. Snh. 49^a מ' וצחנחא מ' even brine and (Yalk.; brine of) hashed fish he used to taste and give to the poor. Sabb. 110^b מ' דקמצי מ' brine of locusts. Ab. Zar. 29^a מ' מוֹנְמָוֶן m. is good to eat after fasting. Gitt. 69^b.

מוֹסְמָא, v. מוֹסְמָא.

מוֹסְמָא pr. n. Mysia, a district of Asia Minor. Targ. Y. Gen. X, 2 Ar. (for h. text מוֹסְמָא; ed. אוסִיא q. v.); Targ. I Chr. I, 5 ed. Rahmer (ed. Lag. אוסִיא); Yoma 10^a; Y. Meg. I, 71^b bot. מוֹסְמָא.

מוֹסְמָא, v. מוֹסְמָא.

מוֹסְמָא, v. מוֹסְמָא.

מוֹסְמָא m. pl. (μωσχος, muscus) the animal perfume

musk. Y. Ber. VI, end, 10^d (Ar. מוֹסְקִין), v. מוֹשֶׁק. Keth. 75^a מוֹשֶׁקִין Ar. (missing in ed.), v. מוֹרָא.

מוֹסָמִים, v. מוֹסָמִים.

מוֹסָמִים = מוֹסָמִים, v. מוֹסָמִים.

מוֹסָף m. (תוספת) [addition,] 1) *attachment, rim* (comp. אֶסְתִּיקוֹת). Kel. V, 5 מוֹסָף הַחֲנוּיָה a chimney-piece; the rim around a boiler in the ground. Ib. 11 מוֹסָף מוֹסָף a moulding of clay around the stove; Tosef. ib. B. Kam. IV, 18. Tosef. Par. XII (XI), 10 מוֹסָף, v. supra. Ib. מוֹסָף (corr. acc.); a. fr.—2) (sub. קָרְבַּן מוֹסָף) *Musaf, additional offering, additional prayer* on Sabbaths and festive (and fast-) days. Tosef. Ber. III, 10 מוֹסָף בוֹ מוֹסָף a half-festival on which there is no Musaf (prayer or offering); וְכָל שֵׁשׁ יָמִים מוֹסָף and one on which there is a Musaf; Sabb. 24^a מוֹסָף שֵׁשׁ בְּדָן קָרְבַּן מוֹסָף. Ib. מוֹסָף בֵּית מוֹסָף since there is no Musaf appointed for it; a. fr.—Pl. (with sing. sense) מוֹסָפִין. Ib. Ber. IV, 1. Ib. 28^a; a. fr.

מוֹסָפָא ch. same, *Musaf*. Y. Yoma VI, 43^d כִּד מוֹסָפָא when he had finished the Musaf (on a fast day).—Pl. מוֹסָפִין, מוֹסָפִין, מוֹסָפִין. Targ. II Chr. VIII, 13; a. e.—Ab. Zar. 14^b. Ber. 28^b; a. e.

מוֹסָר m. (b. h.; רִסְרִי) *discipline, morality, conduct*. Midr. Prov. to I, 2 מוֹסָר לְאִם יֵשׁ לְאִם if a man has wisdom, he can learn good conduct; ib. to I, 7; Yalk. ib. 929; a. e.

מוֹסָרוֹת m., pl. מוֹסָרוֹת (b. h.; אֶסְרִי) *bands, fetters, restrictions*. Yeb. 77^a (ref. to Ps. CXVI, 16; comp. אֶסְרִי) שְׁנֵי מוֹסָרוֹת וְכִי שֶׁרִיב עָלֶיךָ פְּתוּחָתָם וְכִי מוֹסָרֵיךָ חֲסוּמֵיךָ two restrictions which were against me thou hast untied (permitted) (by confining the prohibition of intermarriage to male Moabites and Ammonites), v. מוֹסָרֵיךָ.

מוֹסָרָא ch.=next w., v. מוֹסָרֵיךָ.

מוֹסָרָה, מוֹסָרָה f. (preced. art.) *reins*. B. Mets. 8^b וְכִי יוֹשֵׁב לֹא תִפְסֵם בְּמִן וְכִי מוֹסָרָה he who sits in the wagon has not taken hold of the reins, while he who rides holds the reins (and leads the heterogeneous animals, v. נִרְגַּל).—Esp. (sub. אֶרְוָה or אֶרְפָּס; comp. אֶסְרִי) *taking hold of the reins as a form of taking possession*. Ib. מוֹסָרָה מוֹסָרָה Rashi a. Ms. R. 2 (v. Rabb. D. S. a. l. note 30) taking hold of the reins does not give possession to the finder. Ib. מוֹסָרָה מוֹסָרָה getting the reins from a fellowman (the owner) means possession. Ib. מוֹסָרָה מוֹסָרָה what is the expression (the etymology of) *moserah*? (Answ.: from מוֹסָר).—Kidd. I, 4 quot. in Rashi to B. Mets. l. c. נִקְיָה בְּמִן (ed. במִסְרָה) is taken possession of by seizing the reins (or chain). B. Kam. IV, 9 בְּמִן... קָשְׁרֵי if the owner tied the animal (to a fence &c.) by the reins. Par. II, 3 מוֹסָרָה מוֹסָרָה if he threw the reins over her back. Y. Kidd. I, 60^a bot. מוֹסָרָה מוֹסָרָה if he handed him the reins of one of the camels; a. fr.

מוֹסָרִין, Y. Sabb. VIII, 10^b bot. מוֹסָרִין, read: מוֹסָרִין; v. בִּילוֹס.

מוֹסָרִין m. pl. (redupl. of מוֹסָרִין) *olive barrels*, consisting of loosely joined splices lined with pitch. Bets. 33^b.

מוֹעֵדָה m., מוֹעֵדָה f. (עוֹדָה) *forewarned, esp. (law) Mu'ad* (v. Ex. XXI, 29), *an animal whose owner stands forewarned on account of three successive injuries; liable to full indemnity*, contrad. to תָּם. B. Kam. I, 4 מוֹעֵדָה שֵׁשׁ דָּמָה an ox that has done damage three times. Ib. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the tooth of an animal is considered a *mu'ad* with reference to eating such things as are fit to be eaten by it, i. e. damages for eating must be paid in full without previous forewarning. Ib. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the foot is a *mu'ad* &c., i. e. what an animal treads upon on its way must be paid for in full without forewarning. Ib. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the serpent is always a *mu'ad* (even when tamed). Ib. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the *mu'ad* pays full damage, collectible from the owner's best property. Ib. II, 4 מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה a *mu'ad* is an animal against which three warnings on three days have been given; (another opin.) מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה against which three warnings have been given (even in one day). Ib. 5 מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה damage done by a human being must under all circumstances be restored in full. Ib. 17^b מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה damage done by chickens must be restored in full; מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה must not &c.; a. v. fr.—Trnsf. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה a *mu'ad* for sin, i. e. *likely to sin again*. Num. R. s. 9 מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה having sinned three times, he has become a *mu'ad* for sin.—Pl. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה. B. Kam. I, 4; Tosef. ib. I, 4 מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה there are five kinds of *mu'ads*. B. Kam. 16^a; a. fr.

מוֹעֵדָה m. (b. h.; יוֹעֵד) 1) *appointed time, appointment*. Pes. I, 3 (10^b) מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה within the time appointed for the removal of leavened matter (up to the sixth hour of the day); מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה after the time (until nightfall), Rashi; (oth. interpret., v. infra).—Pl. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה. Erub. 54^b מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה have fixed times for the study of the Law, v. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה.—2) *festive season, festival, esp. = חוֹלַת הַשָּׁבֹּט, the week-days intervening between the first and the last days of Passover and of Succoth*. M. Kat. I, 1; a. fr.—Pes. l. c. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה during the festive week of Passover; מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה after Passover, Tosaf.; (oth. interpret., v. supra).—Pl. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה. Pes. X, 6 מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה other seasons and festivals. Sabb. 145^b מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the festivals in Babylonia are joyously celebrated; a. fr.—מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה *Mo'ed Katon, (half-festival)* name of a treatise of the Mishnah, Tosefta, Talmud Babli and Y'rushalmi, of the Order of Mo'ed.—מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the Order of Mo'ed, name of the second order of the Mishnah, Tosefta and Talmud Babli and Y'rushalmi.

מוֹעֵדָה, מוֹעֵדָה ch. same. Targ. I Sam. I, 3; 4.—M. Kat. 18^b מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה, v. preced. Y. Ab. Zar. I, 39^b bot. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה the day or days after a (gentile) festival.—Pl. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה. Targ. Lev. XXIII, 2. Targ. Hos. II, 13; a. fr.

מוֹעֵדָה f. ch.=מוֹעֵדָה *liable to do damage*. Targ. Prov. XXV, 19 מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה (h. text מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה, v. B. Kam. I, 4; Ms. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה).—Pl. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה. Targ. Lam. R. introd., B. Hānina 2, v. מוֹעֵדָה מוֹעֵדָה.

מוֹעֵדָה, v. מוֹעֵדָה.

מוצאהב, v. מוצאהב.

מוצמבה, v. מוצמבה.

מוצניא, Cant. R. to IV, 1, read: מוצניא, v. מוצניא.

מוצער m. (צער) small, lesser.—Pl. מוצערין. Sabb. 10^b because its (Zoar's) settlement was more recent, its sins were less (Yalk. Gen. 84 מוצערין).

מוק (comp. מוק a. מוק) to be crushed, stamped upon; to be soft; v. next w.

Pa. מוק (comp. מוק I; b. h. Hif.) to talk contemptuously, sneer, mock. Targ. Prov. XIX, 28 (Ms. corruptly מוק, for מוק). Ib. III, 11 חמדיק (read: מוק).

Af. מוק same. Ib. IX, 12 (some ed. מוק, v. מוק).—Targ. Is. XXXII, 22 מוק ed. Lag. (oth. ed. מוק); Targ. II Kings XIX, 21 מוק Bxt. (ed. Lag. מוק).

מוק m. (preced.) [a soft hackled substance (comp. מוק), felt-sock or stocking. Tosef. Yeb. XII, 10 (Ms. Erf. מוק, marginal correction מוק); Yeb. 102^b bot.

מוקא ch. same, pl. מוקאי. Targ. Esth. VIII, 15, v. מוקאי.—Yeb. 102^b top חמשה זווי מוקאי (Ar. חמשה זווי, corr. acc.) five pairs of socks. Gitt. 68^b קארי ב' he (Solomon) comes to us with socks on his feet; Midr. Till. to Ps. LXXVIII, 45.—[Snh. 95^a מוקיא Ar., read: מוקיא or מוקיא, v. מוקיא II.]

מוקא m. (b. h.; יקד) fire-place, hearth where fire is maintained.—Yeb. 102^b top מוקא ביהוה (in the Temple) in which fire is perpetually maintained. Tam. I, 1; Midd. I, 1; a. fr.—Sabb. I, 11 (19^b) מוקא ביהוה the pile in the fire-room (in the Temple or in private houses).

מוקא I ch. same. Targ. I Chr. II, 54.—Snh. 33^b קוד (זיל) קוד ו' (not יקוד; v. Rabb. D. S. a. l. note; Bashi: קוד) while thy fire is burning, (go) out thy gourd and roast it, i. e. when listening to your teacher give him your full attention, and you need ask no questions.—[Snh. 95^a מוקיא (בי, ביהוה) the hot spring of Tiberias. Esth. R. to I, 9 מוקיא ד' the waters of the hot spring &c.; Yalk. Gen. 133 מוקיא ד' Gen. R. s. 79 ב' מוקיא ד' the baths of &c.; Pesik. B'shall. p. 89^b מוקיא (corr. acc.).

מוקא II m. (=h. קוד) top, crown of the head (differ. fr. מוקיא). Targ. Job II, 7 (ed. Lag. מוקיא, Var. מוקיא). Targ. Y. Deut. XXVIII, 35. [Ib. 28 read: מוקיא.] Targ. Ps. VII, 17 (ed. Lag. מוקיא, Var. מוקיא).

מוקא m. (Μακεδών) Macedonian. Targ. I Chr. I, 7 (h. text מוקיא, v. מוקיא).—Esp. מוקיא מוקיא Alexander the Macedonian (Alex. the Great), v. מוקיא מוקיא. [Mekh. Yithro, Bahod. s. 9 מוקיא, read with ed. Weiss מוקיא or מוקיא=Rome.]—Pl. מוקיא מוקיא. Targ. Esth. VIII, 15 מוקיא Macedonian gilt shoes.

מוקא* same. Targ. Esth. VIII, 15 מוקיא מוקיא... כלילא... דרהבא... Targ. II Esth. VI, 10 מוקיא... כלילא... מוקיא.

מוקא (Μακεδωνία) Macedonia, esp. the Greek empire founded by Alexander the Great and his successors. Targ. Y. Gen. X, 2; Targ. I Chr. I, 5 (h. text מוקיא; Gen. R. s. 37, beg.; Yoma 10^a [read:] מוקיא מוקיא; v. מוקיא).

מוקא, v. מוקא.

מוקא = מוקיא v. מוקיא.

מוקא m. (Maccus, adapted to מוקיא) Maccus or Macchus, a buffoon in Roman farces. Ab. Zar. 18^b, a, e.; v. מוקיא.

מוקא I, v. מוקיא.

מוקא f. (קום) 1) stand; with suffix מוקא. Targ. II Chr. XXXV, 15 מוקא על ארר מ' ed. Lag. (ed. Beck מ' h. text מוקא). *2) place of combats, arena. Ex. R. s. 30 שנים שנים (some ed. a. Matt. K. מוקא) two entered the arena (for a combat), one a professional, the other a private (amateur).—V. מוקא ch.

מוקא m. (preced.) standing by, attendance. Targ. II Chr. IX, 4; v. מוקא.

מוקא, v. מוקא a. מוקא.

מוקא m. pl. (קסי) comp. מוקא a. מוקא a sort of state garments. Gen. R. s. 36; Cant. R. to VII, 9; Esth. R. to I, 12 (expl. מוקא, Dan. III, 21) מוקא; comp. מוקא.

מוקא, v. מוקא I a. II.

מוקא m. (Part. Hof. of מוקא) [cut off, set aside, stored away,] 1) a space back of the dwelling, containing stored up wood, cattle in sheds &c. Erub. II, 3; ib. 22^a. Ib. X, 8. Bets. IV, 1 מוקא עצים שבמ' wood in the muktseh (stored for the winter); a. e.—2) store of fruits. Maasr. III, 2. Ib. I, 5 מוקא עד שיצא מ' until the melon is stored away. Y. Ter. II, 41^d top מוקא על ו' מן המ' נטל... he took ten dry figs from the storage as tithes for ninety in the basket (designated for immediate use, v. מוקא); (Men. 54^b; 55^a מוקא).—3) (sub. כלי) the tool specially intended (for cutting figs). Shebi. VIII, 6, v. מוקא; [Maim. the shed where figs are spread for drying].—4) an animal set aside (in a shed) for a sacrifice. Tem. 28^b מוקא שנים מ' set aside until it would be seven years old. Ib. 29^a מוקא מ' where in the Torah is muktseh intimated? (misunderstood by Abbaye as meaning, 'where is it intimated that an animal must be kept in an enclosed space for some time before it can be offered on the altar?'—and corrected as meaning, 'where is it intimated that an animal designated for idolatry is forbidden for the Jewish altar?').—Tosef. Ab. Zar. V (VI), 10 מוקא מ' מ' what is meant by m. (as forbidden for the altar)? That which has been set aside (in a special place designated for the purpose) for idolatrous use, but if one merely devoted it by word of mouth &c. Tem. VI, 1. Tosef. l. c. 9 מוקא מ' מ' when is an animal called m. (for idolatry)? From the time that an act (of dedication) has

been done with it; Tem. 29^a (בו) אין מ' אסור אלא עד שיעבדו (בו) (v. Rashi's first interpret.; second interpret.): a *m.* remains forbidden only until it has been used for some work (whereby its designation for the idolatrous altar is annulled). Ib. מעשה . . . אסור מ' אין a *m.* remains forbidden only until some act (as shearing its wool or some work) has been done with it; a. e.—4) (Sabbath law) *muktseh*, that which is not counted on for use on the Sabbath or Holy Day (v. מוקצין s. v. מוקצה, a. הוקצה); forbidden for use or handling. Bets. 2^a הוא מ' הוא 2^a הוא what reason had Beth Shammai (to permit the egg laid on the Holy Day by a hen which is kept for laying eggs and can, therefore, not be used for consumption on that day)? Is it not *muktseh*? Ib. איך ליה נילך he who forbids *m.* forbids also *nolad* (v. נולד). Sabb. 44^a מ' מיאוס not counted on (and therefore forbidden to handle) on account of its repulsiveness (e. g. an old clay candlestick); מ' מוזמר איסור *m.* in consequence of a ritual prohibition (e. g. a candlestick which on the entrance of the Sabbath could not be moved because a light was burning on it). Ib. 157^a כרס מ' מקמת חסרון כרס not counted on for use on the Sabbath because the object is too expensive for a use for which it is not originally made; a. fr.—Pl. מוקצין מוקצין *set apart, chosen*. Sifré Num. 85 (ref. to בקצה, Num. XI, 1) שבהם מ' the fire seized the distinguished among them (with ref. to קצין, Jud. XI, 11; Yalk. Num. 732 בקצרים).—Fem. מוקצה, pl. מוקצות. Sabb. 43^b מהם מ' טהור are they not *muktseh* (because they are not intended for human food)?

מוקצע, v. מוקצין.

מוקרא I m. (מוקרא) honor. Koh. R. to II, 20; Lev. R. s. 25 כל הדין מ' תיקרינה וכו' so much honor do you show to this old Jew?—Ber. 28^a כסא דמ' v. מוקרא.

מוקרא II m. (מוקרא) [pickings,] marrow, brain (v. מוקרא). Targ. Job XXI, 24. Targ. Y. Deut. XXVIII, 28^a (מוקרא) which makes the brain fat (dulls man's reason, v. טפש).—Hull. 93^a דביעי דמ' the membrane covering the testicles and that covering the brain.—Yalk. Gen. 111, end; Gen. R. s. 64, end מוקריה some ed., v. מוקרא II.

מוקרא m. compared, v. נקש.

מוקשא m. (מוקשא) a cucumber bed. Y. Kil. III, 28^c bot.; a. e.—Pl. (fr. מוקשא) (מוקשא) (Y. dial. for מוקשא) (not מוקשא) (גין) a cucumber bed between cucumber beds.

מוקר, Hif. (b. h.; cmp. מוקר) 1) to exchange. Snh. 56^b I am God, you shall not exchange me (for another god); a. e.—Esp. (with ref. to Lev. XXVII, 33) to substitute a dedicated sacrifice (by which both become sacred property). Tem. I, 1 מוקרין (מוקרין) all persons have power to exchange; לא מוקרין . . . דמיר מוקר which means not that one is permitted to exchange, but that if one did, the substitute is sacred. Ib. 2^a אינו מוקר an heir cannot exchange his father's dedication. Ib. 3^a, a. fr. מוקר (Pi.

of מוקר). Ib. I, 1 (7^b) ממירין את שלהם (Talm. ed. בשלהם) can exchange what belongs to them. Ib. מוקר לא ימירנו (Talm. ed. אין ממירין בו) he (the priest) cannot exchange the first-born animal (although it is his as the priest's share). Ib. 2 מוקר מן הצאן על וכו' you can substitute small cattle for large; a. fr.—V. מוקר II.—2) to convert. Yalk. Gen. 136 מוקר ארזים I shall force you to abjure your religion (Gen. R. s. 82 משמיר); v. מוקר.

Hof. מוקר to be exchanged, to become sacred (without redeeming the original). Part. מוקר. Tem. I, 1; a. fr., v. supra.

מוקר I ch., Af. מוקר (Pa. מוקר) same. Tem. 2^b מוקר מוקר he has also the power to exchange (v. preced.). Ib. 10^b מוקר הוא ולא מוקר (Rashi אמורי) he has no power to exchange, but to dedicate he has. [B. Mets. 77^a אימר. מוקר, v. מוקר.—[V. מוקרא.]

מוקר II = מוקר. Y. Ber. II, 5^b top מוקר he went out and said. Ib. מוקר דבתריה (ed. Lehm. ומוקר) but say also what follows it.

מוקר m. (b. h.; מוקר) myrrh. Ker. 6^a; Y. Yoma IV, 41^d (an ingredient of frankincense). Gen. R. s. 91, end; Yalk. ib. 149 (מוקר), v. מוקר. Mikv. IX, 5 חמ' (Var. מוקר); Tosef. ib. VI (VII), 16 חמ' the myrrh-gum. Cant. R. to V, 16; a. fr.—Ib. 13; Sabb. 30^b, v. מוקר II.—Pl. מוקרות lumps of gum. Lam. R. to I, 20 (play on חמ' ib., as if fr. מוקר) v. עשאן מ' מ' (מוקר) v. עשאן מ' מ'.

מוקרא (מוקרא) ch. same. Targ. Ex. XXX, 23 (Var. מוקרא, מוקרא, v. Berl. Targ. O. II, p. 29). Targ. Prov. VII, 17. Targ. Ps. XLV, 9 מ' M. Targ. II Esth. II, 5 (play on מוקרא מוקרא ed. Lag. (oth. ed. מ' M.)).—Hull. 139^b (translating מוקרא מוקרא, Ex. I. c.) מוקרא clear (liquid) myrrh; Meg. 10^b מוקרא מוקרא (Ms. O. a. L. מוקרא, v. Rabb. D. S. a. l. note 20).—Keth. 75^a מוקרא מוקרא Ar. (missing in ed.) myrrh and musk, v. מוקרא.

מוקרא I c. (b. h.; מוקרא) fear, reverence. Ab. I, 3, a. fr. שוקרא מ' שמירי Ber. 28^b מוקרא מוקרא (Ms. M. שוקרא) that your fear of the Lord be as great as the fear of man (before whom you hide yourselves when you want to do wrong). Kidd. 31^a מוקרא מוקרא the Lord (the Bible text) places the reverence due to the mother before that due to the father (Lev. XIX, 3). Ib. מוקרא מוקרא whereby is filial reverence shown?; Sifra K'dosh., beg. מוקרא מוקרא. Ab. III, 2 מוקרא מוקרא but for the fear of it (the secular government) &c.; a. fr.—Fem. form מוקרא, constr. מוקרא. Kidd. 30^b. Num. R. s. 15 מוקרא מוקרא this 'fear' (Koh. VIII, 13), we know not what it refers to; but on reading . . . (Lev. XIX, 32) we learn that it means the reverence due to one's teacher. Ib. מוקרא מוקרא there is also the warning to fear the Lord attached to the prohibition of usury (Lev. XXV, 36) and of false weights (ib. XIX, 36).—Naz. IX, 5, v. מוקרא II.—[Yalk. Sam. 78 . . . מוקרא מוקרא, read: מוקרא . . . מוקרא, v. Midr. Sam. ch. II.]

מוקרא II, מוקרא f. (מוקרא) stupid, foolish. Lam. R. introd. (R. Simeon) (play on מוקרא, Zeph. III, 1) [read:] מוקרא מוקרא it is a Greek expression, מוקרא מוקרא

for in Greek they call a foolish woman *mora*; Yalk. Zeph. 567 מירה (corr. acc.). Midr. Till. to Ps. IX, 21 (play on מורה, ib.) מ' . . . שכן בל' . . . שכן בל' let folly enter into their hearts, for in Greek they call a fool *mora* (= מורוס).

מוראה, constr. מוראה, v. מורא I.

מוראה f. (b. h. מורא; v. מורא Hif.) *crop* of birds. Zeb. VI, 5, sq. Yoma 21^a; a. e.—Pl. מוראות. Tam. I, 4; Sifra Yayikra, N'dab., Par. 7, ch. IX.

מוראנה, v. מורנא.

מורביות, **מורביותא**, v. מורביותא.

מורביות I f. (רבה) *young tree or bough*.—Pl. מורביות. Succ. IV, 5 (45^a) מ' של ערבה (Mish. a. Ms. M. 'מ') young willows; Yalk. Ps. 876. Tam. II, 3 'מ.

מורביות II f., pl. מורביות (= מורביות, v. מורביות) *watering times*. Y. Shebi. II, 34^a מ' מנע ממנו שלש מ' (sub. מים) he omitted to water it for three periods (Mish. ib. 9 עונות); Tosef. ib. II, 4 מורביות ed. Zuck. (read: מורביות; Var. מורביות).—2) *layers, piles of hewn stones*. Ib. III, 1; Shebi. III, 5.

מורג, **מורגא**, v. מוריג.

מורגון, Targ. Y. Lev. XIX, 36 some ed., v. מורנא.

מורגשה f. (רגש) *perception*.—Pl. מורגשות. Num. R. s. 14 (some ed. 'מרגש', v. מרגש).

מורד, v. מרד I.

מורד m., **מורדת** f., v. מרד.

מורד I m. (b. h.; נרד) *descent*.—Pl. מורדות. Erub. 56^a.

מורד II (or מורד) m. name of a species of *locusts*. Tosef. Hull. III, 25.

מורדנות f. pl. (רד to plough) *furrows*. Targ. Ps. CXXXIX, 3 מורדנות ed. Lag. (Regia מורדנות; ed. Wil. מורדנות; ed. Ven. מורדנות, corr. acc.).

מורדיא m. (preced.; cmp. דור, Jon. I, 13) *rudder*. B. Mets. 87^a; Meg. 16^b, v. לברות.

מורדיתא, **מורדיתא**, v. מורדיתא.

מורדקא m. (Pers. *murdah* mortuus, v. Fl. to Lev. Targ. Dict. I, p. 418¹; cmp. מורקא) *dead, withered flesh*. Hull. 121^a (expl. אלל, Mish. ib. IX, 1) R. J. says מורדקא Ar. s. v. אלל (ed. a. Yalk. Job 906 מורקא); R. Lak. says, בשר שפלטחו סכין (v. פלטח); [Targ. Job. XIII, 4, a gloss to מורדקא דפלטחו סכין: מורדקא; Ar. ed. Koh. s. v. אלל: 'רמ']. ed. Lag. (ed. Wil. 'מורד'; Ar. ed. Koh. s. v. אלל: 'רמ').

מורדת *myrrh*, v. מורא.

מורדת I m. (b. h.; = מערה, of Phoenician origin, v. Wellh. Text d. B. Sam., p. 146, sq.) *razor*. Naz. IX, 5; Midr. Sam. ch. II וכן מ' האמורה (וכ' מ' האמורה) which is used in connection with Samson (Jud. XIII, 5) intimates that he shall be a nazirite, so also &c. (I Sam. I, 11); v. next w.—Num. R. s. 10 why is the razor (רצר)

called *morah*? שאין השער מתיירא וכ' for the hair is afraid of nothing but the razor (v. מורא); v. Midr. Sam. I. c.

מורה II m. (cmp. מרה) *authority*. Naz. IX, 5 ודלא ידעא מ' אין מ' אלא של ב' does not this *morah* (I Sam. I, 11, v. Targ.) mean, 'the authority of man (shall not come upon his head)?' שוכר היה עליו מ' של ב' (Var. מורה) the authority of man was obviously upon him (I Sam. XVI, 2); Midr. Sam. ch. II (corr. acc.).

מורה III f. *stupid*, v. מורא II.

מורה I, part. Hif. of מרה; v. next w.

מורה II m. (b. h. מרה; part. of מרה) *rebellious*.—Pl. מורים. Tanh. Huck. 9 (ref. to המרים, Num. XX, 10) מ' . . . דמ' סרבנים what does this *hammorim* mean? There are several explanations of it: *hamm.* means 'troublesome'; *hammorim* means 'fools', for in the sea towns they call fools *morim* (v. מורוס); ויש אומרים ויש אומרים 'מ' and some say, *hamm.* means those who presume to teach their teachers; (or) המורים הוצים (or) those who shoot arrows (with ref. to I Sam. XXXI, 3); v. מרה; Num. R. s. 19.

מורה III (μωρέ, vocat. of μωρός, v. next art.) *fool*. Pesik. Shim' u. p. 118^b מ' אל תהי קורא לבני מ' like to a king who gave his son in charge of a pedagogue and said, never call my son fool; . . . כהרין מ' מה הדין לישנא מ' כהרין . . . what does this *moré* mean?—As in Greek they call a fool *moros*; Yalk. Jer. 265; Yalk. Num. 764 לקני . . . מורים (corr. acc.).

מורוין, Targ. Ps. LV, 22, v. מוריתא.

מורוס m. (μωρός) *fool*. Pesik. Shim' u. p. 118^b, a. e., v. preced. art.—Pl. מורים, מורין. Ib. מ' לבני מ' . . . אל you shall not call my children fools (play on המורים, v. preced. art.). Tanh. Huck. 9, v. מורה II.

מורומות m. supposed to be the name of a clean *bird with long legs and of a red color*, Rashi (differ. in Ar.). Hull. 63^a. [The sense of מ' וסימניך is obscure.]

מורחת, Tosef. Ter. IV, 15 = ממורחת, v. מרה.

מורמ m. (= מורמ; מרמ) *bald-headed person*. Tosef. Naz. I, 6 (Naz. 46^b מורמ הממורמ).

מורמניא, **מורמניא** pr. n. *Mauretania*, a district of northwestern Africa. Sifre Deut. 320; Yeb. 63^b (not מורמניא), v. מורמניא.

מורי, Yalk. Gen. 149, read מור.

מוריג m. (b. h. מורג; מורג; cmp. ארג Pi) 1) *an implement with grooves or indentations, esp. threshing sledge*.—Pl. מוריגים, מוריגים. Zeb. 116^b; Men. 22^a; Ab. Zar. 24^b (expl. מוריגים, II Sam. XXIV, 22), v. מוריגיל.—2) *palate* (Rashi: *all parts of the animal which are rough and indented*).—Pl. as ab. Ber. 55^a; Sabb. 81^a מוריגי בהמה the palate (or tongue &c.) of an animal.

מוריגא, מוריגא ch. same; 1) *threshing ledge*. Targ. Is. XLI, 15.—Pl. מוריגא. Targ. II Sam. XXIV, 22. Targ. Is. XXVIII, 27 מוריגא ברזלא (ed. Lag. מוריגא; h. text מוריגא).—Tem. 18^a מוריגא ממוריגא (ed. Ar. (ed. מוריגא; Rashi (מוריגא) even if you have to take them away from the threshing sledges.—2) *palate*. Targ. Job XII, 11; a. fr.—Pl. as ab. (with *sing.* meaning). Targ. Ps. XXII, 16 (ed. Wil. *sing.*). Targ. Cant. V, 16; a. e.

מוריגאן *morigan*, a word in an incantation. Sabb. 67^a Ms. M. (ed. מוריגא).

מוריגא (b. h.) *Mount Moriah*, the Temple mount. Taan. II, 4, sq. 'ברך דמי' וכו' . . . בענין דמי may He who answered Abraham on M. M. answer your prayer &c. Ib. 16^a; Y. Ber. IV, 8^c top; Cant. R. to IV, 4; Gen. R. s. 55; Pesik. R. s. 40 (homiletical etymologies).

מוריגאן, מוריגאן v. מוריגאן.

מוריגאניס, מוריגאניס pr. n. m. *Mauriatinus* (?), eponymous hero of Raamah. Targ. Y. Gen. X, 7; Targ. I Chr. I, 9 (ed. Lag. מוריגאניס).

מוריגא, מוריגא m. pl. (v. מוריגא, a. מוריגא) an ingredient of *frankincense*, supposed to be *unguis odoratus*. Targ. Y. II Ex. XXX, 34 (not מוריגא; h. text מוריגא).

מוריגא f. (= מוריגא; חוריגא) *decision, law*. Y. Shh. IV, beg. 22^a (in Chald. dict.) 'לא ידע' מוריגא that scholar did not know the law.

מוריגא, Cant. R. to II, 16, מוריגא, v. מוריגא.

מוריגאן, מוריגאן m. (ירי) *teacher, scholar*. Keth. 23^a מוריגאן בנת דמי they are the daughters of a scholar. Y. Sabb. VIII, 11^b top מוריגא מוריגא (not מוריגא) the teacher of the Nasi (R. Judah); Y. Shek. III, 47^c; ib. VIII, beg. 51^a מוריגאן מוריגאן.

מוריגא (ch. form מוריגא) m. (muries) *brine, pickle* containing fish-hash and sometimes wine. Ab. Zar. 34^b מוריגא מוריגא you may use *muries* prepared by a gentile professional cook (because he puts no wine into it). Ib. קסרתא דמי a ship-load of *muries*. Pes. 109^a מוריגא מוריגא a *xestos* measure for *muries* existed in Sepphoris which corresponded to the Log of the Temple; Y. Sabb. VIII, 11^a bot.; Y. Pes. X, 37^c bot. מוריגא מוריגא an old Tumanta (eighth of a kab) for *muries* in Sepphoris. Y. Ter. VIII, 45^b bot., v. מוריגא I. Tosef. Ber. IV, 2. Tosef. Dem. I, 24; Hull. 6^a; a. fr.

מוריגא *morifath*, a word in an incantation. Sabb. 67^a Ms. M. (missing in ed.).

מוריגא m. 1) (ירק) *crocus, saffron*. Targ. Cant. IV, 14.—[Targ. Ps. CXIII, 9, v. מוריגא.—Y. Kil. II, 28^a, v. מוריגא. Gitt. 70^a, v. מוריגא. Hull. 47^b וכמי . . . דמי which has the color of cuscuta or saffron; a. e.—2) v. מוריגא I.

מוריגא m. (part. *Hif.*, denom. of מוריגא) *spitting, discharging secretion*. Tosef. Par. IX (VIII), 6 מוריגא מוריגא R. S. to Par. IX, 2 (ed. מוריגא, corr. acc.) because it

secretes liquid matter.—Pl. מוריגא. Ib. R. S. I. c. (ed. מוריגא, corr. acc.). Neg. IX, 2, quot. by R. S. to Par. I. c.; v. מוריגא.

מוריגא m. *testator, ancestor*, v. מוריגא.

מוריגא m. (b. h. מוריגא; מוריגא) *faintness, cowardice*. Sifra B'huck. Par. 2, ch. VII (ref. to מוריגא, Lev. XXVI, 36, without י) [read:] מוריגא וכו' . . . אלא . . . מוריגא it does not read *morekh* (with י, which may be derived from מוריגא and mean *hope*, v. מוריגא) but *morekh* (without י) which means fear, terror, despair &c. (v. מוריגא); Yalk. Lev. 675 (corr. acc.).

מוריגא, מוריגא f. pl. (מוריגא) *long boards, esp. the trough at the well* (המוריגא). Targ. Y. I Gen. XXIV, 20 (ed. Amst. מוריגא, corr. acc.; Y. II מוריגא מוריגא, corr. acc.). Ib. XXX, 38; 41 (Y. II מוריגא מוריגא, corr. acc.). Targ. Y. Ex. II, 16 (ed. Amst. מוריגא, corr. acc.).

מוריגאן, מוריגאן Y. Shebi. VI, end, 37^a, v. מוריגאן.

מוריגא, Part. *Hof.* of מוריגא q. v.

מוריגא m. (prob. contract. of מוריגא; מוריגא) *morán*, name of a *compartiment* of the house (the Greek peristyle?). B. Bath. I, 6 (11^a) מוריגא (Ms. M. מוריגא; Ms. H. מוריגא).

מוריגא (Ar. מוריגא, מוריגא) name of a *parasite worm*. Ab. Zar. 26^b מוריגא (a circumcision performed) on account of a *murana*.—Hull. 49^a מוריגא מוריגא as to a *murana* found on the lungs, there is a difference of opinion &c. Ib. 67^b Ar. (ed. מוריגא).—Pl. מוריגא מוריגא. Targ. Y. Ex. XVI, 20. Targ. Job VII, 5 (not מוריגא); a. e.—[V. next w. a. מוריגא.]

מוריגאן, מוריגאן (or מוריגא) f. pl. (comp. מוריגא) *ash-trees* (b. h. מוריגא). Targ. Is. XLI, 19; LX, 13 (ed. Wil. מוריגא; ed. Ven. I מוריגא).—2) *lances*, v. מוריגאן.

מוריגא, Targ. Y. Ex. XXI, 18, a misplaced Var. lect. of מוריגא, v. מוריגאן.

מוריגא f. (v. preced. art., comp. מוריגא *ash a spear*) *spear, lance*.—Pl. מוריגא. Ex. R. s. 17, end מוריגא . . . מוריגא מוריגא it is for you my darts are prepared, which I send over the waves of the sea (on your ships). Ib. מוריגא מוריגא my (the Lord's) darts are ready.

מוריגא, מוריגא ch. same, *lance, pole*. Targ. Ps. XLVI, 10. Targ. I Sam. XIII, 22; a. fr.—[Targ. Y. Ex. XXI, 19 מוריגא מוריגא his staff, v. מוריגא.—[Targ. Ps. CXXIX, 3 מוריגא מוריגא ed. Ven., v. מוריגא.—Pl. מוריגא מוריגא. Targ. Ps. LV, 22 (ed. Wil. מוריגא, corr. acc.). Targ. Jer. XLVI, 4. Targ. II Chr. XI, 12; a. fr.—Targ. Ez. XXXIX, 9 מוריגא מוריגא (h. text מוריגא, v. מוריגא).—Pesik. B'shall, p. 94^a; Koh. R. to XI, 2 מוריגא מוריגא with sticks and poles.

מוריגא, Pesik. R. s. 21, v. מוריגאן.

מוריגא m. (comp. מוריגא) *abscess*. Eduy. II, 5; Tosef. ib. I, 8, a. e., v. מוריגא. Gitt. 69^b מוריגא a remedy for an abscess.

מוריגאן, מוריגאן v. מוריגאן.

מורסינמון, v. מורסינמון.

מורסין m. (b. h.; רסס) *bruised grain, coarse bran* (differ. fr. סגיין). Y. Sot. I, 17^b; Y. Peah VII, 20^a bot.; Keth. 112^a מורסין (corr. acc.). Tosaf. Shebi. V, 8. Hull. II, 6 מורסין the bran thereof; a. fr.

מורסתא f. (רסס) *destruction, ruins*. Targ. Prov. XXVI, 26 (h. text מורסין).

מורע = מאורע q. v.

מורע, Y. Yoma VIII, end, 45^e, read with Lev. R. s. 3: כל רע.

מורר, pl. מוררין, v. מוררין.

מורשה, מורשא m. (cmp. רישא) *projecting point*.

Ber. 24^a מ' דכובע מ' the top of the cap (the bag containing the T'fillin). Erub. 76^b; Succ. 8^a דקרנא מ' the projection of the corners (of a square inscribed in a circle). B. Bath. 3^a מ' דקרנא the projections of a rough stone wall. Sabb. 77^b מ' קמא דכרית מ' the top of the scab, opp. דקרנא. Ib. 100^b מ' איה מ' איה has a projecting eminence (v. Tosaf. a. l.; ed. איה מ' איה but has not the ship a projecting point (a helm)?—Hull. 17^b מ' קמא מ' the anterior edge of a notch in a knife cuts smoothly (the skin and flesh) and the posterior edge tears the vital parts (סימנים). Men. 94^b מורשה עבדי להו (מורשא Rashi) he attache sto the shipshaped cake a projection.

מורשה f. (b. h.; רש) *inheritance*. Snh. 59^a (ref. to Deut. XXXIII, 4) ולא להם מ' וגא להם it is our inheritance, not theirs. Ib. מ' דאמר מ' according to him who reads *morashah*, he (the gentile studying the Law) robs (us). Ber. 57^a, a. e. מ' אלא מאורשה מ' אל תקרי מ' אל תקרי (Deut. I, c.) *morashah* inheritance, but *m'orasah* (betrothed), v. ארס. Ex. R. s. 33.

מורשיא, v. מרשיא.

מורקא f. (v. מורקא, מור) *a solution of pounded myrrh-gum*. Y. Ber. VI, 10^a bot.

מוש (b. h.; v. מוש) *to feel, touch*.

Nif. מוש, part. pl. מושור [gropers, searchers.] *the last troop of gleaners*. Peah VIII, 1 מ' משילכו מ' from the time the last gleaners go. Y. ib. 20^d בסוף מ' . . . בסוף מ' why are they called *n'moshoth* (searchers)? Because they come out last. Ib. מ' מ' איה מ' (not מ' מ' some read *n'moshoth*, others *mashoshoth* &c.; he who reads *mash*. calls them so, because they feel their way in walking (old people); B. Mets. 21^b; Taan. 6^b מ' מ' מ' what is meant by *n'moshoth*? Old men walking on a staff; (oth. opin.) מ' לקושי מ', v. לקושי מ'. Y. Peah l. c. מ' מ' מ' (not מ' מ') used to go out among the last gleaners.

מוש ch. 1) same. Targ. O. Gen. XXVII, 12; a. e.—2) (perh. fr. מוש, ממש) *to handle, attend to, prepare*. M. Kat. 27^b מ' מ' מ' (v. Rabb. D. S. a. l. note; ed. incorr.) let that woman have her shroud in readiness. B. Kam. 92^b מ' מ' מ' prepare a saddle for thy back, v. מ' מ'.

א' מ' מ' to allow to touch. Targ. Jud. XVI, 28 מ' מ' (ed. Lag. מ' מ', v. מ' מ').

מושב m. (b. h.; ישב) *seat, sitting*. Y. Ber. IX, 13^a top מ' מ' His sitting (in judgment) is in holiness (with ref. to Ps. XLVII, 9). Meg. IV, 3 (23^b) מ' מ' the ceremony of rising and sitting down at funerals; a. fr.—מושב מ' מ' the uncleanness caused by an unclean man's sitting, the unclean seat (Lev. XV, 4). Kel. I, 5 מ' מ' causes uncleanness of couch and seat; Zab. I, 1; a. fr.—[Hull. 124^a מ' מ' the privy chair of one afflicted with gonorrhoea; Ar. reads: מושב מ', 'a leather seat of a folding chair', v. מ' מ'.]—Pl. מושב מ' מ' keep removed from thy place two or three seats (behind that which is due to thy position), that they may say to thee, go up.

מושבוג, v. preced.

מושהן or מושחן, Y. Yeb. VIII, 9^d top מ' מ' (or מ' מ'); Y. Kidd. IV, 65^d bot. מ' מ' prob. to be read: מ' מ' or מ' מ' v. מ' מ' I a. מ' מ'.

מושיחה, v. משיחה.

מושיע m. (b. h.; ישיע) *protector, aid*, esp. (by adopting the phrase Deut. XXII, 27) *means of saving a betrothed damsel assaulted*. Snh. 73^a מ' מ' כל דבר מ' מ' but if there is aid, any means to save her is permitted (even by the death of the assailant). Ib. מ' מ' if there is another way of saving her, you dare not kill him.

מושק, v. מושק.

מושקא *hide*, v. מושקא.

מושקין, מ' מ' pr. n. pl. *the Fort of the Moschi*, a people whose territory formed the southern part of Colchis. Kidd. 72^a; Yeb. 17^a.

מושקני pr. n. pl. *Moxoene*, a town east of the upper Tigris sources. Kidd. 71^b מ' מ' Babylonia extends (for genealogical purposes) as far as M. Ib. 72^a מ' מ' is different from Moxoene.

מושק m. (v. מושקין) *musk*. Ber. 43^a (Ms. M. מושקין).—Pl. מושקין, v. מושקין.

מות, מות (b. h.) *to die*. Gitt. VII, 3, a. fr. מ' מ' if I should die. Gen. R. s. 9 (play on מ' מ', Gen. I, 31) מ' מ' behold, it is good to die.—Kidd. 72^b מ' מ' when R. . . died. M. Kat. 28^a מ' מ' if one dies suddenly. Sabb. 55^b מ' מ' died for their sin. Tam. 32^a (in Chald. dict.) מ' מ' what must man do in order to die? Let him feed himself, v. מ' מ'. Shebu. 18^a, v. מ' מ'; a. v. fr.—V. מ'.

Hif. מ' מ' to put to death; to cause death. Snh. 53^a מ' מ' that if you cannot put him to death in the manner legally prescribed, you must execute judgment by whatever means you can. Ib. 56^b מ' מ' acts on which a Jewish court passes a sentence of death. Tam. l. c. (in Chald. dict.) מ' מ'.

מזוזתא *m'zuzah* is used only of what is in a standing position, so is here *deleth* meant of the door in its position. Men. 34^a ארזו למ' where there is only one door-post; a. e.—*Pl.* מזוזתא. Mekh. Bo. s. 11; a. e.—Esp. *m'zuzah* (Deut. VI, 9; XI, 20) *the inscription on the door-post* (a slip of parchment containing Deut. VI, 4—9, a. XI, 13—21). Pes. 4^a דוירב דודי וכ' to fasten the *m.* at the door is the tenant's duty (not the owner's). Men. 44^a כל שאין לי מ' בפתחו requires no *m.* Ib. 34^a אחת במ' בפתחו he who has no *m.* at his door. Ib. 34^a אחת במ' אחת is bound to have one *m.* at the door; a. v. fr.—Y. Meg. IV, 75^c bot. ברית מזוזתא של ר' the case of the *m.* in the house of Rabbi. —Yoma 11^a מזוזתא יודיד' the *m.* in a private house.—*Pl.* as ab. Men. l. c. מ' דוירב בשתי מ' must have two door-post inscriptions; Yoma l. c.; a. fr.

מזוזתא ch. same, *door-post; door-post inscription.* Targ. Ps. CXXI, 5 וב' מ' בגלל מ' ed. Lag. (missing in oth. ed.) for the sake of the *m'zuzah* &c. Targ. Y. Deut. XX, 5; a. e.—Men. 33^a מ' קבע לי מ' fasten the *m'zuzah* for me.—Ab. Zar. 11^a מ' הוא מ' saw the inscription at the entrance; a. e.—*Pl.* מזוזתא, מזוזתא, מזוזתא. Targ. Lam. II, 9 (h. text 'בריה'). Targ. Deut. VI, 9; a. e.—[Targ. I Sam. I, 9 מזוזתא, missing in ed. Lag.]

מזוזתא, מזוזתא = מזוזתא q. v.

מזון m. (b. h.; זון) *food, sustenance; meal; alimentation.* Erub. III, 1 וב' מ' דוירב מ' he who vows abstinence from *mazon* (nourishment) is permitted to partake of water and salt. Ib. 30^a; Ber. 35^b וב' מ' דלא איקרי מ' only water and salt are not called *mazon*, but all other food is included in *mazon*; Gen. R. s. 94, beg. Erub. VIII, 2 לאור דמ' ב' סעודתו food for two meals. Ber. VIII, 8 לאור דמ' for the after-meal (dessert). Ib. מברך על המ' he says the grace after meal. Ib. 5 וב' מ' נר ומ' the benediction for the light, then for the meal, then for the spices &c.; Pes. 103^a. —Ber. VI, 8 ודמ' מזונ' and this was his meal.—Y. Yeb. XV, 14^d bot. האשה והבנות the alimentations of wife and daughters (after a man's death). Ib. VII, 8^a bot. חבטתו מדבריהן the obligation to support the daughters from a man's estate is a Rabbinical enactment; a. fr.—*Pl.* מזונ' Ber. 35^b מ' בורא מיני מ' (abbrev. במ"מ) (Blessed be he) who created various kinds of food. Keth. IV, 6 ברז' במ' דוירב bound to support his daughter. Ib. XI, 2 למה מ' she cannot claim alimentations. Ib. 3 למ' מכרתי I have sold (a portion of my widowhood) for my support. Ib. XII, 2 דמי מ' . . . דמי מ' her husband supports her, and they (the heirs) must give her the equivalent of her support; a. fr.

מזונא, מזונא ch. same. Targ. O. a. Y. I Deut. XXIV, 6. Targ. Y. I Gen. III, 18; a. fr.—Ber. 44^a, v. זינינא I.—*Pl.* מזונ' Y. B. Bath. IX, beg. 16^d למה מ' she cannot claim alimentations. Keth. 65^a מ' לי מ' decree alimentations to be given me (by my husband's heirs). Bets. 16^a דמ' הוא דמ' דמ' that this *lok* (Ps. LXXXI, 5) means sustenance; a. e.

מזונחת, v. זונחת.

מזונחת, מזונחת f. (preced. art.) *support, comfort.* Gen. R. s. 48 (ref. to Gen. XVIII, 5) דלביא מ' דלביא bread is the comfort of the heart; Yalk. Gen. 82; Yalk. Jud. 75 מזונחת (corr. acc.).

מזונחא m. (זונח) *creditor.* Targ. Ps. CIX, 11 (Ms. מזונחא).

מזונחא I f. (preced.) *loan; creditor.* Targ. Ps. LXVI, 12. Targ. Y. Deut. XV, 2 (ed. Amsterd. מזונחא).

מזונחא II f. (זונח) *threatening, rebuke, wrath.* Targ. O. Deut. XXVIII, 20 מ' ed. Berl. (oth. ed. a. Y. 'מ', 'מ'). Targ. Ps. XVIII, 9. Targ. Is. XXX, 17; a. fr.

מזונחא I, v. מזונחא.

מזונחא m. (b. h.; זורר or זורר) *compress.* Y. Sabb. II, 5^a top לא כמי שעשה מ' . . . לא כמי שעשה מ' if he had made a compress out of it, it would have been clean; now that he soaked it in oil, is it not the same as if he had made it a compress?

מזונחת m. ch. (v. preced.) *an implement for mashing olives &c.* Y. Sabb. XVII, 16^b top; Y. Bets. I, 60^c, v. זינינא, —*Pl.* מזונחת. Sabb. 123^a.

מזונחה, Kel. XX, 1, v. מזונחה.

מזונחא, v. מזונחא.

מזונחא f. (זונח) *gutter, spout.* B. Bath. II, 5 מרחיקין מ' מ' . . . you must build your wall at a distance of four cubits from your neighbor's spout, so that he can put up a ladder (to repair it). Ib. 22^b מ' משפעת מ' an inclined spout (under which people can pass). Ib. 59^a מ' דמ' a spout made of masonry. Tosef. Toh. IX, 15 שדוירב שדוירב a spout which an unclean person broke apart while it was receiving and discharging liquids; a. fr.

מזין pr. n. pl. *Mazi*, near Tyre (v. Hildesh. Beitr., p. 27, note 192). Y. Dem. II, 22^d top; Tosef. Shebi. IV, 7 מזין ed. Zuck. (Var. מזין).

מזינא, מזינא, מזינא m. collect. noun (זא, emp. מזינא; Syr. pl. מזא, P. Sm. 2064) *hair.* Targ. Y. Deut. XXI, 12. —Naz. 39^a וב' מ' דמ' (Rashi בירזא) does hair grow from beneath or from above?—Meg. 18^a מ' מ' was busying himself with his hair; R. Hash. 26^b Ms. M. (ed. בשעריה). Ned. 50^a. Snh. 110^a top מ' she loosened her hair. Ib. גירז למה מ' he cut your hair off (shaved you all over). Yeb. 116^b מ' loosen thy hair. Ab. Zar. 75^a מ' (filters made) of human hair.—[Targ. Is. III, 20 קילמו מ' קילמו ed. Lag.], Var. קילמו מ' קילמו, Ar. קילמו, read: *hair-pins* (h. text קילמו; LXX *ἐμπλόκιστον*; comp. LXX Ex. XXXV, 22.]

מזינא, v. מזינא.

מזינת I pr. n. pl., v. מזינת.

מזינת II f. (מזינ) *mixing the wine, offering drink.*

it was used for trimming the wicks and cleansing the snouts of the candlestick.—[מחטת, v. מוֹחֵט, v. מחטת]

מחט f. (I חוט) 1) needle, pin. Sabb. VI, 1 שאינה מ' נקיבה a mohat without a hole, i. e. a dress or hair-pin; ib. 3 נקיבה מ' a needle. Ib. I, 3 וב' מחטתו וב' the tailor must not go out with his needle near Sabbath eve; ib. 11^b במ' החזובה וב' with his needle stuck in his garment; Tosef. ib. I, 8. Sabb. XVII, 2 של יד מ' a small (sewing) needle, של סקאים the sack-needle (for loose and coarse webs); Kel. XIII, 5. Y. M. Kat. I, 80^d bot. Or. I, 4, v. מ'הח; a. fr.—2) stitch. Y. B. Kam. X, end, 7^c מ' the length of a stitch which those of . . . interpreted to mean כפליים מ' double the length of a stitch; Bar K. used the expression מ' מלא משיכת המ' וכ' as much as is required for making a stitch (carrying the needle), which R. J. interpreted double &c.; Bab. ib. 119^b מ' the length of a stitch and besides it a thread the length of a stitch (Rashi: the length of a needle).—Pl. מ'חטין, מ'חטין (m.). Y. Kidd. I, 58^c bot.; Y. Shebu. VI, beg. 36^d מ' שני מ' two needles (or pins). Sabb. 96^b מ'חטין מ'חטין וכ' . . . זורקין מ'חטין וכ' the embroiderers of curtains threw their spools (v. מ'החט) one to the other; a. fr.

מחטא ch. same, 1) needle, pin. Targ. Y. Ex. XXI, 6; Deut. XV, 17 (h. text מ'צט).—2) stitching. Targ. Y. Ex. XXVI, 36, a. fr. מ' stitched embroidery (h. text ריקם).—Ber. 63^a מ' החלמיות מ' stitching in lines or furrows (quilting).—Pl. מ'חטין. Y. Yeb. XII, 12^d bot.—Y. Ber. IV, 7^d top; Y. Taan. IV, 67^d מ' עביר עביר making needles.—Targ. Is. III, 22 Ar. (ed. מ'חטא) embroideries (h. text מ'חטין).

מחטבת f. = מ'חטבה, chopping. Macc. 8^a מ'חטבת עצים felling of trees.

מחטון m. (II חטא) seducer. Gen. R. s. 52 (play on לי מחטו, Gen. XX, 6) וב' יצר לי יצרן וב' thy seducer is in my power, thy inclination which made thee sin &c.

מחטן delicate, v. מ'חטן. Targ. Job I, 22, v. מ'חטן.

מחטפא m., pl. מ'חטפין (prob. = מחטפין; cmp. Syr. מחטפ, P. Sm. 1247) embroidered horse-covers. Targ. II Esth. VI, 11.

מחטרא m. (חטא) striking with the rod, punishment. Sabb. 32^a מ' ליהוי בחד מ' ליהוי אמתא בחד (Ar. Var. מחטרא) let the maid continue her rebellion, it will all go under one rod (in her hour of need a woman's sins are remembered).

מחוי (מ'חוי) (b. h.; v. מ'חוי) to rub, wipe out; to wear out, destroy. [In Talm. mostly מ'חוי.] Erub. 13^a; Sot. II, 4 (17^b) (ref. to מ'חוי, Num. V, 23) מ'חוי מ'חוי (Mish. להמ'חוי) a writing which one can wash off. Gen. R. s. 23 (play on מ'חוי, Gen. IV, 18) וב' מ'חוי אני וב' I shall wipe them out of the world; a. e.—V. מ'חוי.

Pi. מ'חוי [to strike out, annul.] 1) to protest against. B. Bath. 38^b מ' בפני שנים מ' if he entered a protest against the illegitimate occupation of his property in the presence of two (v. מ'חוי). Ib. וב' מ'חוי וב' must he protest in

the occupant's presence?—Keth. 11^a מ'חוי she protested against her conversion in childhood. Pes. 38^a מ'חוי (declaring her preference); a. fr.—2) (with ב or ב' of the person) to forewarn, interfere, try to prevent. Sabb. 55^b bot. מפני שחיה מ' . . . בחפני ולא מ' . . . לי (not לחפני, v. Rabb. D. S. a. l. note) it was for Ph. to forewarn Hofni, and he did not. Ib. מ'חוי . . . קבלי מהם (Ms. M. מ'חוי) that if they warned them, they would not have heeded them. Pes. IV, 8, a. e. לא מ'חוי בירם לא they did not prohibit their doing so; a. fr.—Cant. R. to IV, 12 מ'חוי על על (מ'חוי) the daughters (in their father's absence) entered a protest concerning themselves and gave themselves away to husbands (Pesik. B'shall., p. 82^a, a. e. נרעסקו נרעסקו).

Hif. מ'חוי 1) to dissolve, dilute. Y. Pes. III, beg. 29^d מ'חוי if (by boiling) he made a mush of the leavened matter (made it unrecognizable). Hull. 120^a; Y. Maas. Sh. II, beg. 53^b, a. e., v. מ'חוי; a. fr. (interchanging with מ'חוי).—Tosef. Par. IX (VIII), 8 באור מ'חוי (not באור) if he thawed the frozen water by artificial heat.—[Midr. Till. to Ps. VI, 7 read מ'חוי, v. מ'חוי.]—2) to rub off, cleanse, polish. B. Bath. V, 10 מ'חוי משקליו מ'חוי cleanses his weights. Lev. R. s. 7 (play on מ'חוי, Ps. LXVI, 15) מ'חוי מ'חוי like him who wipes a dish (licks the remnants up); Pesik. Eth. Korb., p. 61^a; Pesik. R. s. 16; a. e.—Pirké d'R. El. ch. XVII מ'חוי בכפיה she produces a sound by rubbing her hands (in sympathy with the mourners).—3) (denom. of מ'חוי) to recognize as an authority; in gen. to authorize; to appoint. Sh. 23^a מ'חוי רבים עליהם . . . שהמ'חוי רבים עליהם he cannot reject a judge whom the majority has recognized as an authority over them. B. Mets. IX, 12 מ'חוי וב' אם מ'חוי if he gave him an order to the storekeeper. Y. Pes. VIII, 35^d top וב' מ'חוי סתם האשה מ'חוי וב' if by M'chui is meant giving authority (and not merely knowing and tolerating), it is tacitly understood that a woman makes an appointment as if saying, I will dine with my children; if it means merely knowing, then the Mishnah (Pes. VIII, 1) means appointment.—[Y. Sabb. XIII, beg. 14^a מ'חוי מ'חוי ed. Krot., v. מ'חוי.]

Nif. מ'חוי to be dissolved, washed away; to be wiped out, destroyed. Y. Pes. III, beg. 29^d a cake boiled מ' without being mashed beyond recognition (v. supra). Taan. III, 8, a. e. מ'חוי וב', whether the stone . . . has been washed away, v. מ'חוי. Tosef. Par. I, c. מ'חוי (fr. מ'חוי) the water was thawed up. Gen. R. s. 28 . . . אפ' אסטרובילין . . . וכמה נימרו וב' . . . even the millstone was washed away. Ib. וכמה נימרו וב' and how many of them were destroyed?; a. e.

מחוי I, (מ'חוי) ch. same, 1) to dissolve, mash (by stirring &c.). Pes. 40^b מ'חוי ליהי בחסיתי מ'חוי Ms. M. (insert קיריא) for B. himself they made a mush with flour of parched grains (v. מ'חוי); ed. מ'חוי ליהי וב' (read R. himself had a mush made for himself &c. Ib. מ'חוי Ms. M. (ed. מ'חוי) to make a mush &c. (corresp. to h. מ'חוי).—V. מ'חוי.—2) to wipe off, blot out. Targ. Is. XXV, 8. Targ. Ex. XXXII, 32; a. fr.—3) to protest, v. infra.

Pa. מ'חוי Af. מ'חוי 1) to protest, forewarn, interfere.